

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 3011 van 24 oktober 2007
in de zaak 12.844 / IIde kamer

In zake: 1. C. [REDACTED] A. [REDACTED]
2. C. [REDACTED] H. [REDACTED]
Gekozen woonplaats: [REDACTED]

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat C. [REDACTED] A. [REDACTED] en C. [REDACTED] H. [REDACTED] van Turkse nationaliteit, op 16 augustus 2007 hebben ingediend om de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 juli 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 11 september 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. VAN DEN BOSSCHE, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat C. DÉCORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST :

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoekers zijn van Turkse nationaliteit.

Op 20 februari 2007 dienden zij een aanvraag tot vestiging in, in functie van hun zoon C. [REDACTED] I. [REDACTED]

Op 18 juli 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissingen tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissing, die luiden als volgt:

"Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als bloedverwant in opgaande lijn: betrokkene heeft niet bewezen ten laste geweest te zijn van de Belgische onderdaan voor de komst naar België"

2. Ontvankelijkheid.

De verwerende partij werpt onder meer een exceptie van onontvankelijkheid op wegens het ontbreken van een uiteenzetting van feiten en middelen in het verzoekschrift.

Krachtens artikel 39/69, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) dient het verzoekschrift een "uiteenzetting van feiten en middelen" te bevatten. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (R.v.St. nr. 138.590, 17 december 2004, R.v.St., nr. 130.972, 4 mei 2004, R.v.St., nr. 135.618, 1 oktober 2006).

Verzoekers beperken zich in hun verzoekschrift tot een uiteenzetting van een reeks feitelijke gegevens die betrekking hebben op hun zaak, doch maken nergens melding van een geschonden rechtsregel, noch van de wijze waarop de vermeende rechtsregel zou zijn geschonden door de bestreden beslissingen. Het beroep tot nietigverklaring bevat geen rechtsmiddel en voldoet aldus niet aan de voorwaarden van artikel 39/69, § 1, van de Vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat het verzoekschrift geen middel bevat in de zin van voornoemde bepaling.

Ter terechtzitting voeren verzoekers voor het eerst de schending van de materiële motiveringsverplichting aan. Dit middel kan niet worden afgeleid uit de in het verzoekschrift aangebrachte uiteenzetting van feitelijke gegevens. Verzoekers mogen het niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overlaten om uit die uiteenzetting een middel te distilleren (R.v.St., nr. 115.205, 29 januari 2003). Het ter terechtzitting aangevoerde middel betreft geen middel van openbare orde, noch een middel dat verzoekers niet in het inleidende verzoekschrift konden aanvoeren. Derhalve is het een nieuw middel dat niet op een ontvankelijke wijze voor het eerst ter terechtzitting kan worden aangevoerd.

Het beroep is onontvankelijk.

De exceptie is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN :

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en zeven door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. VANDERSCHOMMEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN.

J. CAMU.

